

Υπόθεση C-324/00

Lankhorst-Hohorst GmbH

κατά

Finanzamt Steinfurt

(αίτηση του Finanzgericht Münster
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογία — Φορολόγηση των εταιριών —
Συγκεκαλυμμένη διανομή κερδών — Πίστωση φόρου — Συνοχή του
φορολογικού συστήματος — Φοροαποφυγή»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα J. Mischo της 26ης Σεπτεμβρίου 2002 I-11781

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2002 I-11802

Περίληψη της αποφάσεως

*Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Φορολογική
νομοθεσία — Φόρος επί των κερδών των εταιριών — Φορολόγηση, ως συγκεκαλυμ-*

μένων διανομών κερδών, των τόκων που καταβάλλονται από μία εταιρία επί των κεφαλαίων που έχει δανειστεί από μέτοχο κατέχοντα σημαντικό μέρος του κεφαλαίου της και μη δικαιούμενο πιστώσεως φόρου — Διάταξη πλήττουσα κυρίως, μεταξύ των εταιριών-μετόχων, τις μητρικές εταιρίες — Δεν επιτρέπεται — Δικαιολογία — Δεν υφίσταται

(Άρθρο 43 ΕΚ)

Το άρθρο 43 ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να εφαρμόζεται μια φορολογική νομοθεσία κράτους μέλους, η οποία προβλέπει ότι οι αποδόσεις σε σχέση με αλλότρια κεφάλαια χορηγηθέντα από μέτοχο, όπως η μητρική εταιρία, ο οποίος έχει σημαντική μερίδα συμμετοχής στο εταιρικό κεφάλαιο, θεωρούνται, σε ορισμένες περιπτώσεις, ως συγκαλυμμένες διανομές κερδών, μόνο στις αποδόσεις κεφαλαίων που χορηγούνται από μέτοχο μη δικαιούμενο πιστώσεως φόρου, εφόσον οι εδρεύουσες στο εν λόγω κράτος μητρικές εταιρίες δικαιούνται, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, πιστώσεως φόρου, ενώ, κατά κανόνα, οι αλλοδαπές μητρικές εταιρίες δεν δικαιούνται.

Μια τέτοια διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ θυγατρικών εταιριών αναλόγως της έδρας της μητρικής τους εταιρίας καθιστά λιγότερο ελκυστική την άσκηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως εκ μέρους εταιριών εγκατεστημένων εντός άλλων κρατών μελών, οι οποίες θα μπορούσαν, κατά συνέπεια, να παραιτηθούν από την απόκτηση, δημιουργία ή διατήρηση θυγατρικής εταιρίας εντός του κράτους μέλους που θεσπίζει το μέτρο αυτό, συνιστά δε εμπόδιο στην ελευθερία εγκατα-

στάσεως, απαγορευόμενο καταρχήν από το άρθρο 43 ΕΚ.

Η εν λόγω νομοθεσία δεν δικαιολογείται ούτε από λόγους απτόμενους του κινδύνου φοροαποφυγής, δεδομένου ότι δεν έχει ως ειδικό σκοπό την αποφυγή καθαρά επίπλαστων καταστάσεων, μόνος σκοπός των οποίων είναι η μη υπαγωγή στην εθνική φορολογική νομοθεσία, αλλά αφορά, γενικώς, κάθε κατάσταση στην οποία η μητρική εταιρία έχει την έδρα της, για οποιονδήποτε λόγο, εκτός του εν λόγω κράτους μέλους, καθόσον μια τέτοια κατάσταση δεν συνεπάγεται, αυτή καθαυτή, κίνδυνο φοροαποφυγής, ούτε από λόγους εξασφάλισης της συνοχής του φορολογικού συστήματος, δεδομένου ότι δεν υφίσταται κανένας άμεσος σύνδεσμος μεταξύ της δυσμενούς φορολογικής μεταχειρίσεως της θυγατρικής εταιρίας μιας μητρικής εταιρίας εδρεύουσας στην αλλοδαπή και κάποιου φορολογικού πλεονεκτήματος ικανού να αντισταθμίσει, για την εταιρία αυτή, μια τέτοια μεταχείριση.

(βλ. σκέψεις 27-28, 32, 36-37, 40, 42, 45 και διατακτ.)